Diumenge XII (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 9,18-24): Una vegada que Jesús feia pregària en un lloc apartat, els seus deixebles eren amb Ell. Llavors els preguntà: «Qui diu la gent que sóc jo?». Ells respongueren: «Uns diuen que ets Joan Baptista; d'altres, que ets Elies; d'altres, que ha ressuscitat un dels antics profetes». Ell els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Pere li respongué: «El Messies de Déu». Però Ell els manà severament que no ho diguessin a ningú.

Jesús afegí: «Cal que el Fill de l'home pateixi molt. Els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort i ha de ressuscitar el tercer dia. I deia a tothom: «Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i que em segueixi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà».

«I vosaltres, qui dieu que sóc?»

Mn. Ferran JARABO i Carbonell
(Agullana, Girona, Espanya)

Avui, en l'Evangeli, Jesús ens posa davant d'una pregunta clau, fonamental. De la resposta en depèn la nostra vida: «I vosaltres, qui dieu que sóc?» (Lc 9,20). Pere respon en nom de tots: «El Messies de Déu». Quina és la nostra resposta? Coneixem prou Jesús com per a poder respondre? La pregària, la lectura de l'Evangeli, la vida sagramental i l'Església són fonts inseparables que ens porten a conèixer-lo i "viure'l". Fins que no siguem capaços de respondre amb Pere amb tot el cor i amb la mateixa senzillesa..., segurament encara no ens haurem deixat transformar per Ell. Hem d'aconseguir sentir com Pere, hem de reeixir sentir com l'Església per a poder respondre de manera satisfactòria a la pregunta de Jesús!

Però l'Evangeli d'avui acaba amb una exhortació a seguir el Senyor des de la humilitat, des la negació i la creu. Seguir Jesús d'aquesta manera només pot donar salvació, llibertat. «Allò que succeeix amb l'or pur, també succeeix amb l'Església; això és, que quan passa pel foc, no experimenta cap mal; ben al contrari, el seu esplendor augmenta» (Sant Ambròs). Ni la contrarietat, ni la persecució per causa del Regne, ens han de fer por, més aviat ens han de ser motiu d'esperança i, fins i tot, d'alegria. Donar la vida pel Crist no és perdre-la, és guanyar-la per tota l'eternitat. Jesús ens demana que ens anorreem totalment per fidelitat a l'Evangeli, vol que, lliurement, li donem tota la nostra existència. Val la pena donar la vida pel Regne!

Seguir, imitar, viure la vida de la gràcia, en definitiva, romandre en Déu és l'objectiu de la nostra vida cristiana: «Déu es va fer home per tal que imitant l'exemple d'un home, cosa possible, arribem a Déu, cosa que abans era impossible» (Sant Agustí). Què Déu, amb la força del seu Esperit Sant, ens hi ajudi!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Foc i creu, i ramats de feres, trencament dels meus ossos (...), tribulacions de tot el meu cos, turments atroços del diable, vinguin sobre mi, només a condició que jo arribi a Crist» (Sant Ignasi d'Antioquia)

- «També passa el mateix que llavors: molts s'acosten a Jesús, per dir-ho així, des de fora (...). Com aleshores, també avui la "gent" té opinions diverses sobre Jesús. I com llavors, també a nosaltres, deixebles d'avui, Jesús ens repeteix la seva pregunta: 'I vosaltres, qui dieu que sóc jo?'» (Benet XVI)

- «Amb aquesta força de l'Esperit Sant, els fills de Déu poden donar fruit. Aquell que ens ha empeltat al Cep veritable, ens farà donar 'el fruit de l'Esperit que és: caritat, joia, pau, paciència, benignitat, bondat, fidelitat, dolcesa, temprança' (Ga 5,22-23)» (Catecisme de l'Església Catòlica nº 736)